

V zvezi s prvim pritožbenim razlogom pritožnik navaja, da je Splošno sodišče kršilo pravico do obrambe in zlasti pravico pritožnika do izjave, ker je:

- menilo, da prepozna obvestitev s strani Sveta Evropske unije in to, da pritožnik ni mogel uveljavljati svojih pripomb pred zadevno odločitvijo o podaljšanju omejevalnih ukrepov, ne pomeni kršitev pravice do izjave, ker ne gre za nov element; in
- ni izpeljalo nujnih ugotovitev na podlagi dejstva, da Svet v obravnavanem primeru ni opravil nobenega preverjanja.

V zvezi z drugim pritožbenim razlogom pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji, ker:

- ni upoštevalo, da so omejevalni ukrepi po naravi varstveni in že po definiciji začasni, katerih veljavnost je vedno odvisna od tega, ali so dejanske in pravne okoliščine, na podlagi katerih so bili sprejeti, še vedno veljavne, in od tega, ali jih je treba, da bi bil njihov cilj uresničen, ohraniti v veljavi;
- ni ugotovilo, da elementi, ki jih je predložil Svet, nikakor niso mogli utemljiti kakršnega koli ravnanja, upoštevnega z vidika merila vpisa na sporna seznama, in ki sta akta, s katerima so grobo kršene človekove pravice; in
- ni sankcioniralo dejstva, da Svet ni preučil elementov, ki jih je pritožnik predložil v okviru postopka ponovnega pregleda, in da na tej osnovi ni opravil svojih preverjanj.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1183/2005 z dne 18. julija 2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo (UL 2005, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 22. aprila 2021 – Evropski parlament/Svet Evropske unije

(Zadeva C-259/21)

(2021/C 217/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopnika: I. Liukkonen, I. Terwinghe, agenta)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

- Razglasitev ničnosti členov od 15 do 17, 20 in 59(2) Uredbe Sveta (EU) 2021/92 z dne 28. januarja 2021 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2021 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (¹);
- naložitev plačila stroškov Svetu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Parlament trdi, da zakonodajni akti, ki urejajo to področje, in sicer člen 10(4) in člen 15 Uredbe (EU) 2019/1241 (²) ter člen 9 Uredbe (EU) 2019/472 (³), določajo, da morajo biti ukrepi, kakršni so ti, na katere se nanaša ta tožba, sprejeti z delegiranimi akti iz člena 290 PDEU.

Parlament torej v utemeljitev tožbe navaja dva razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepravilnost in izkrivljanje postopka, ker bi morali biti izpodbijani ukrepi uvedeni z delegiranimi akti iz člena 290 PDEU, ne pa z uporabo postopka iz člena 43(3) PDEU. Drugi tožbeni razlog se nanaša na prekinitve lojalnega sodelovanja, kar pomeni kršitev člena 13(2) PEU. Svet naj bi s tem, da je izpodbijane določbe sprejel na podlagi drugega postopka od tistega, ki je za to določen v aktih, katerih soavtor je, Parlamentu odvzel pravico do pregleda, ki bi jo ta imel, če bi bil uporabljen običajni postopek.

⁽¹⁾ UL 2021, L 31, str. 31.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, o spremembi uredb Sveta (ES) št. 2019/2006, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 in (EU) 2019/1022 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005 (UL 2019, L 198, str. 105).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2019/472 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže, ki se lovijo v zahodnih vodah in sosednjih vodah, ter ribištvo, ki izkorišča te staleže, spremembi uredb (EU) 2016/1139 in (EU) 2018/973 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008 (UL 2019, L 83, str. 1).